

Bruselj, 6. junij 2017
(OR. en)

10031/17

Medinstitucionalna zadeva:
2012/0193 (COD)

DROIPEN 83
JAI 579
GAF 26
FIN 353
CADREFIN 68
FISC 126
CODEC 995

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	16. maj 2017
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2017) 246 final
Zadeva:	SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU v skladu s členom 294(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s stališčem Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2017) 246 final.

Priloga: COM(2017) 246 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 16.5.2017
COM(2017) 246 final

2012/0193 (COD)

**SPOROČILO KOMISIJE
EVROPSKEMU PARLAMENTU**

v skladu s členom 294(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije

v zvezi s

**stališčem Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta
in Sveta o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo
kazenskega prava**

**SPOROČILO KOMISIJE
EVROPSKEMU PARLAMENTU**

v skladu s členom 294(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije

v zvezi s

**stališčem Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta
in Sveta o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo
kazenskega prava**

1. OZADJE

Datum predložitve predloga Evropskemu parlamentu in Svetu (dokument COM(2012) 363 final – 2012/193 COD):	11. julij 2012
Datum mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora:	ni relevantno
Datum mnenja Evropskega odbora regij:	18. december 2012
Datum stališča Evropskega parlamenta, prva obravnava:	16. april 2014
Datum sprejetja stališča Sveta, prva obravnava:	25. april 2017

2. CILJ PREDLOGA KOMISIJE

Cilj osnutka direktive je določiti minimalna pravila za opredelitev kaznivih dejanj, sankcij in zastaralnih rokov na področju boja proti goljufijam in drugim protipravnim ravnanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, s čimer naj bi v skladu s pravnim redom Unije na tem področju učinkovito prispevala k močnejši zaščiti pred kriminalom, ki škodi tem finančnim interesom. Direktiva bo izboljšala raven zaščite, ki je trenutno zagotovljena na podlagi Konvencije iz leta 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Konvencija)¹, ki jo bo direktiva nadomestila za države članice, za katere je zavezujoča.

3. PRIPOMBE K STALIŠČU SVETA

Kar zadeva materialne določbe direktive, stališče Sveta v prvi obravnavi odraža kompromis, ki je bil dosežen v pogajanjih med Svetom in Evropskim parlamentom ob pomoči Komisije.

Stališče Sveta v prvi obravnavi v celoti ohranja cilje predloga Komisije. V primerjavi s Konvencijo bo direktiva določala jasnejša in strožja pravila glede več pomembnih vprašanj. Kar zadeva opredelitev kaznivih dejanj, direktiva vsebuje posodobljene opredelitve aktivne in pasivne korupcije, novo kaznivo dejanje poneverbe, ki zajema ravnanje javnih uslužbencev,

¹ UL C 316, 27.11.1995, str. 48.

ki presega goljufivo ravnanje v ožjem smislu, in posodobljeno opredelitev javnih uslužbencev.

Čeprav je Svet sprva predlagal, da bi iz področja uporabe direktive izključili goljufije na področju DDV, je v stališču Sveta v prvi obravnavi kaznivo dejanje hude goljufije na področju DDV zdaj vključeno v direktivo, pri čemer bodo morale države članice kot kaznivo dejanje določiti vsaj goljufije zoper skupni sistem DDV, kadar zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic in pomenijo skupno škodo v višini najmanj 10 milijonov EUR. Komisija je od samega začetka menila, da bi morale biti goljufije na področju DDV vključene v področje uporabe direktive, kot trenutno velja za Konvencijo². Za Komisijo je bistvenega pomena, da so v direktivo vključeni vsaj primeri hudih čezmejnih goljufij na področju DDV, da se ne bi zmanjšala raven zaščite, kot je zagotovljena s Konvencijo, in da bi se še naprej v vsej Uniji zagotavljali minimalni standardi za primere goljufij na področju DDV ter s tem zagotovila enotna in boljša zaščita finančnih interesov Unije. Komisija se strinja, da v direktivi niso zajeti vsi primeri goljufij na področju DDV, temveč le primeri hudih goljufij na področju DDV, in ugotavlja, da je prag 10 milijonov EUR predmet revizijske klavzule.

Kar zadeva sankcije, direktiva usklajuje najvišje kazenske sankcije za fizične osebe, vključno z najvišjo kaznijo najmanj štirih let zapor, če kazniva dejanja iz direktive vključujejo znatno škodo ali korist ali če druge resne okoliščine, opredeljene v nacionalnem pravu, upravičujejo tako sankcijo.

Medtem ko Konvencija ne ureja vprašanja zastaralnih rokov, direktiva v zvezi s kaznivimi dejanji, ki škodijo proračunu Unije, uvaja nov zavezujoč sklop pravil o zastaralnih rokih, vključno z določbami o pretrganju in zadržanju zastaranja. Ta pravila bodo organom kazenskega pregona in pravosodnim organom omogočala učinkovito preiskovanje in pregon zadevnih kaznivih dejanj ter sojenje o njih, zagotovila pa bodo tudi izvrševanje naloženih sankcij.

Kar zadeva pravno podlago, je predlog Komisije temeljil na členu 325(4) PDEU, medtem ko sta se Svet in Evropski parlament strinjala, da sta člena 83(1) in 83(2) PDEU ustrezna pravna podlaga za določitev minimalnih pravil za opredelitev kaznivih dejanj in sankcij, vključno s kaznivimi dejanji na področju boja proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije. Svet je zato v prvi obravnavi sprejel osnutek direktive na podlagi člena 83(2) PDEU.

Glede na navedeno je Komisija na seji Sveta 7. februarja 2017, ko je Svet dosegel politični dogovor o direktivi, in 25. aprila 2017, ko je Svet sprejel svoje stališče v prvi obravnavi, podala naslednjo izjavo:

„Komisija sicer nima nobenega ugovora v zvezi z materialnimi določbami direktive, vendar meni, da bi direktiva morala temeljiti na členu 325 PDEU, in si pridržuje pravico do sprožitve sodnega postopka glede pravne podlage pred Sodiščem Evropske unije.“

4. ZAKLJUČEK

Komisija zato podpira stališče Sveta v prvi obravnavi v zvezi z materialnimi določbami direktive. Vendar Komisija meni, da bi direktiva morala temeljiti na členu 325 PDEU, in si pridržuje pravico do sprožitve sodnega postopka glede pravne podlage pred Sodiščem Evropske unije.

² To je Sodišče Evropske unije potrdilo v svoji sodbi z dne 8. septembra 2015 v zadevi C-105/14, Taricco.